

A kártérítési kérelem tekintetében a felperes úgy véli, hogy az Európai Parlament nem tartotta be felvilágosítás és felülvizsgálat iránti kérelmei megválaszolásának ésszerű határidejét, és hogy e magatartás ellentétes a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabállyal. A felperes e nem vagyoni kár megtérítéseként kéri kötelezni az alperest egy euró jelképes összeg megfizetésére. A neki a kihelyezett nemzeti szakértőkről szóló 2002-es, 2004-es és 2005-ös szabályozás alapján járó összegek után a felperes késedelmi kamatot is kér.

2006. szeptember 4-én benyújtott kereset – NOS kontra Bizottság

(T-237/06. sz. ügy)

(2006/C 294/106)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Nederlandse Omroep Stichting (képviselők: J.J. Feenstra és H.M.H. Speyart ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Bizottság határozatát, különösen az 1. cikk (1) és (2) bekezdését, 2. és 3. cikkét, valamint az alapjául szolgáló preambulumbekendéseket;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetével a Nederlandse Omroep Stichting (NOS) a C 2/2004 (korábbi NN 170/2003) állami támogatási ügyben a Hollandia által a holland közszolgálati műsorszolgáltatók számára nyújtott *ad hoc* finanszírozásra vonatkozó 2006. június 22-én hozott C(2006) 2084 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

A felperes keresetének alátámasztására először az EK 88. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének, és a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ megsértésére hivatkozik. A Bizottság az új támogatás és a létező támogatás közti különbséget helytelenül értelmezte és alkalmazta. A megtámadott határozat tárgyát képező *ad-hoc* támogatás a holland közszolgálati műsorszolgáltatók állami támogatása összrendszerének egy részét képezte. A Bizottság ezt az általános rendszert létező támogatásnak tekintette. A Bizottság által *ad-hoc* finanszírozásnak tekintett pénzeket ugyanezen rendszer alapján nyújtották és ezért azokat létező támogatásnak kellett volna tekinteni.

Másodszor a felperes az EK 87. és 88. cikk megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság az Altmark-ítéletet⁽²⁾ helytelenül értelmezte és alkalmazta. A Bizottság jogtalanul és hibás kiindulópontból azt állapította meg, hogy az *ad-hoc* finanszírozást állami támogatásnak kell tekinteni. A Bíróság által az Altmark-ítéletben megállapított feltételeket a jelen helyzetben nem lehet alkalmazni. Ehelyett a közszolgálati műsorszolgáltatók finanszírozásáról szóló amszterdami jegyzőkönyvet⁽³⁾ kellett volna kiindulópontnak tekinteni.

Harmadszor a felperes az EK 87., 88. és 253. cikk, valamint a 659/1999 rendelet megsértésére hivatkozik, mivel hiányzik az *ad-hoc* finanszírozás nyújtása, valamint a Bizottság által megállapított túlkompensáció közötti összefüggés. A túlkompensáció, amelyet a műsorszolgáltatók tartalékalapjainak keletkezésével hoztak összefüggésbe, nincs kielégítő mértékben visszavezetve a Bizottság által *ad-hoc* finanszírozásnak tekintett pénzek kiutalására.

Negyedszer a Bizottság az EK 87. és 88. cikket azáltal sértette meg, hogy a szerzői jogi bevételeket jogtalanul tekintette állami támogatásnak. Ezenfelül az *ad-hoc* finanszírozás a felperest nem részesítette előnyben az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti vállalkozásként és a nyújtott közfinanszírozás nem vezetett az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenytorzításhoz.

Ötödször a Bizottság az arányosság nem megfelelő vizsgálata miatt az EK 86. cikk (2) bekezdését is megsértette. A Bizottság a közszolgálati műsorszolgáltatók finanszírozásáról szóló amszterdami jegyzőkönyv értelmében is jogtalanul mulasztotta el – annak megállapítása után, hogy nem áll fenn a verseny torzítása – figyelembe venni, hogy a túlkompensációnak nincsenek káros kihatásai a közszolgálati feladatokra és a Közösség általános érdekeire. A felperes azon az állásponton van, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a holland nyelvterület korlátozottságát és azt a tényt, hogy a keletkezett tartalékokat belátható időn belül felhasználták volna és így azok eltűntek volna.

Végül a felperes a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárási szabály, valamint a védelemhez való jog megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság a vizsgálat terjedelmét számos tekintetben kiterjesztette.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A Bíróságnak a C-280/00. sz., Altmark Trans GmbH és Regie-rungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítélete (EBHT 2003., I-7747. o.)

⁽³⁾ A tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyv.